

«Pax» (pau), do de Déu per al nostre món

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Jornada Mundial de la Pau

El 8 de desembre de 1967, festivitats de la Puríssima, Pau VI va signar un missatge adreçat «a tots els homes de bona voluntat exhortant-los a celebrar el "Dia de la Pau" en tot el món, el dia primer de l'any civil, 1 de gener de 1968. El nostre desig seria –continua el Sant Pare– que, després, cada any aquesta celebració es respecti com un presagi i una promesa, al principi del calendari que mesura i descriu el camí de la vida en el temps, i que fos la pau amb el seu equilibri just i benèfic que dominés el desenrotllament de la història futura.»

El passat 8 de desembre, Benet XVI va signar un missatge corresponent a la 39a Jornada Mundial de

la Pau, que celebrarem demà, 1 de gener del 2007. És una llarga reflexió (consta de vuit apartats) centrada en el candent tema de *La persona humana, cor de la pau*. El Sant Pare, en expressar el seu desig de pau, recorda especialment «els qui viuen en el dolor i la sofrença, els qui es veuen amenaçats per la violència i la força de les armes o també els qui, escarnits en la seva dignitat, esperen la seva reintegració humana i social». A continuació, esmenta els infants que «per la seva innocència, enriqueixen la humanitat de bondat i esperança i, pel seu sofriment, ens impulsen a tots a treballar per la justícia i la pau.» El missatge d'enguany ha estat redactat pensant en ells i en el seu futur.

Diumenge de la Sagrada Família | Cicle C

Primera lectura | Del llibre de Jesús, fill de Sira – 3,2-6,12-14

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Segona lectura | De la carta de sant Pau als cristians de Colosses – 3, 12-21

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. [...]

De l'evangeli segons sant Lluc – 2, 41-52

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-lo i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva

intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: «Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia». Ell els digué: «Per què em buscàveu? No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?» Ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor. A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

Els millors sentiments | S.R.S.

Sant Pau exhorta els cristians de Colosses a tenir els sentiments que corresponen als escollits de Déu. En proposa cinc: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor i de paciència. Tots són importants i essencials per a donar testimoni d'aquest Déu que ens ha ensenyat el bon camí a través de Jesucrist. Cadascú pot examinar-se per veure quin és aquell de què coixeja en la seva vida real i en l'ambient en què viu.

Si en volguéssim destacar un que fa molta falta i, que per diverses raons, solem deixar de banda, seria el sentiment de serenor. Estem atabalats per notícies dramàtiques cada dia. Moltes d'elles, certes, i altres, un truc que tenen els periodistes, ja que saben que

a la gent els agrada aquest tipus de notícies. Però el que ens falta és serenor per a poder-les jutjar i acceptar en allò que tenen de real i en els aspectes en què podem ajudar a posar-hi remei.

Per exemple, ara que es parla tant del canvi climàtic i d'una de les seves causes que és l'excés d'energia que gastem, no he sabut veure pràcticament ningú que es plantegi que potser no cal que agafi tant el cotxe i que els famosos «ponts» potser serien prou alegres i divertits celebrant-los al nostre poble i entre els amics i veïns. Així com esbrinar què hi ha darrera els «nos» que tant proliferen i que obstaculitzen sovint actuacions ben positives.

La família, do de Déu | Romà Casanova, bisbe de Vic

En aquest diumenge de la Sagrada Família vull que ressonin en el nostre «Full Diocesà» algunes paraules del Sant Pare en la vetlla de pregària de la Trobada Mundial de Famílies a València el juliol passat, que ens ajudin a valorar el do de la família.

«La família és l'àmbit privilegiat on cada persona aprèn a donar i a rebre amor... L'Església manifesta constantment la seva sol·licitud pastoral per aquest espai fonamental per a la persona humana. Així ho ensenya en el seu Magisteri: "Déu, que és amor i va crear l'home per amor, l'ha cridat a estimar. Creant l'home i la dona, els ha cridat en el Matrimoni a una íntima comunió de vida i d'amor entre ells, "de manera que ja no són dos, sinó una sola carn" (Mt 19,6)» (Catecisme, Compendi, 337).

La família té el seu suport principal en una profunda relació personal entre l'espòs i l'esposa, sostinguda per l'afecte i la comprensió mútua... Tant de bo que els fills contemplin més els moments d'harmonia i afecte dels pares que no pas els de discòrdia o distanciament, ja que l'amor entre pare i mare ofereix als fills una gran seguretat i els ensenya la bellesa de l'amor fidel i perdurable.

La família és un bé necessari per als pobles, un fonament indispensable per a la societat i un gran tresor per als mateixos esposos durant tota la seva vida. És un bé insubstituïble per als fills, que han de ser fruit de l'amor i la donació total i generosa dels pares. Proclamar la veritat integral de la família, fonamentada en el matrimoni com a Església domèstica i santuari de la vida, és una gran responsabilitat de tots.

Juntament amb la transmissió de la fe i de l'amor del Senyor, una de les tasques més grans de la família és la de formar persones lliures i responsables... El llenguatge de la fe s'aprèn en les llars on aquesta fe creix i s'enforteix per mitjà de la pregària i de la pràctica cristiana.

Els avis poden ser –i ho són moltes vegades– els garants de l'afecte i tendresa que tot ésser humà necessita donar i rebre. Ells donen als petits la perspectiva del temps, són memòria i riquesa de les famílies. Tant de bo que de cap manera no siguin exclosos del cercle familiar! Són un tresor que no podem arrabassar a les noves generacions, sobretot quan donen testimoni de fe davant la proximitat de la mort.

Agenda litúrgica de la setmana

31. Diumenge. La Sagrada Família

/ **cicle C.** Sant Silvestre I papa. Santa Coloma, màrtir.
Lectures: Jesús, fill de Sira – 3,2-6,12-14 / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Lluc 2,41-52

Litúrgia de les hores: Setmana I

1. Dilluns. Santa Maria, Mare de Déu.

Lectures: Nombres 6,22-27 / Salm 66 / Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21

2. Dimarts. Sant Basili el Gran, bisbe i doctor. Sant Gregori Nazianzè, bisbe i doctor.

Lectures: 1 Joan 2,22-28 / Salm 97 /

Joan 1,19-28

3. Dimecres. El Santíssim Nom de Jesús. Santa Genoveva, verge. Sant Daniel, màrtir

Lectures: 1 Joan 2,29 - 3,6 / Salm 97 / Joan 1,29-34

4. Dijous. Sant Rigobert, bisbe. Sant Eugeni, màrtir.

Lectures: 1 Joan 3,7-10 / Salm 97 / Joan 1,35-42

5. Divendres. Sant Simeó, monjo. Santa Emilià, verge

Lectures: 1 Joan 3,11-21 / Salm 99 / Joan 1,43-51

6. Dissabte. Epifania del Senyor.

Sants Gaspar, Melcior i Baltasar
Lectures: Isaïes 60,1-6 / Salm 71 / Efes 3,2-3a,5-6 / Mateu 2,1-12

7. Diumenge. Baptisme del Senyor.

Sant Ramon de Penyafort, prevere
Lectures: Isaïes 42,1-4,6-7 / Salm 28 / Fets 10,34-38 / Lluc 3,15-16,21-22

Els pares de Jesús el trobaren al temple entre els mestres de la llei

L'estel dels mags | Josep Escós i Sarsanedas

El nostre poeta Jacint Verdaguer, en una de les poesies més conegudes, titulada «Espines», descriu Maria que plora mentre contempla l'Infant perquè veu la galta que Judes li besarà, els braços i peus que seran crucificats, els llavis que amb fel rosaran i el fill que tindrà, cadàver, un dia als seus braços.

Doncs bé, l'evangelista Mateu en l'episodi dels mags, que contemplem aquests dies d'Epifania, ens fa el mateix paral·lelisme: compara, com mossèn Cinto, la infància amb la passió-resurrecció del Senyor.

L'estel

Segurament no caldrà que cap astrònom ens expliqui les possibles aparicions d'estels o cometes en els primers anys de la nostra era, perquè tampoc no sabem l'any que va néixer Jesús ni el mes en què es va produir. Probablement anem errats de quatre o sis anys. L'estel és molt més que un astre. És la prefiguració de la llum del Ressuscitat que aquests mags, representants dels pagans, ja van intuir.

Cal sortir de Jerusalem

Mireu la coincidència: els mags han de sortir de Jerusalem per a tornar a veure l'estel (Mt 2,9), i les dones, al peu de la tomba buida, reben l'anunci que han de sortir de Jerusalem. L'àngel els digué: *Sortiu de Jerusalem ... allà el veureu* (Mt 28,7). La llum de l'estel i la llum dels apareguts a les dones tenen la mateixa funció: la de precedir els deixebles cap a fora de Jerusalem i conduir-los cap al Ressuscitat.

La gran alegria

Els mags, en veure l'estel, *tingueren una gran alegria* (Mt 2,10), la mateixa de les dones (cf. Mt 28,8) i els deixebles quan es trobaren amb el Ressuscitat. L'alegria és el fruit d'haver-se adonat que Déu els condueix per on ells no haurien encertat a anar. Reconeixen que són instruïts per Déu mateix (cf. Jn 6,45).

Es posen en camí i l'adoren

Tant els savis com els deixebles, en veure la llum es posen en camí i són conduïts fins on hi ha l'Infant amb la seva mare i l'adoren (cf. Mt 2,11). Igualment els deixebles anaren a Galilea, al lloc que els havia estat indicat.

Fixeu-vos bé en l'expressió *ad-orare*: «quedar bocabadat davant el que es veu». És la mateixa actitud del profeta Jeremies quan diu que es va deixar seduir per Jahvè (cf. Jr 20,7). Per això, tant les dones (cf. Mt 28,9) com els deixebles (cf. Mt 28,17) quan es van trobar amb el Ressuscitat el van adorar.

L'anunci a l'Israel oficial

Sense proposar-s'ho, els mags, preguntant pel rei que cerquen, provoquen una assemblea del més alt nivell: *Es van reunir els summes sacerdots i els lletrats del poble* (Mt 2,4). L'evangelista Mateu insinua que els alts dirigents no tenen excusa, perquè van rebre la informació adient i van poder comprovar amb la mateixa escriptura l'arribada de Crist al món. En l'episodi de la resurrecció els soldats, espantats per la pedra remoguda i la tomba buida, provoquen una altra reunió al més alt nivell, per la qual *els grans sacerdots* (Mt 28,11-12), *els lletrats i els ancians* del poble no podran excusar-se.

La ciutat de Jerusalem tremola

No us ho perdeu. Quan la ciutat de Jerusalem, la ciutat santa, va saber de l'arribada del nou rei anunciat per l'estel dels mags, diu l'Esclusiva que va sofrir un terratrèmol (cf. Mt 2,3). El mateix que passà quan la mateixa ciutat trenta-tres anys més tard (cf. Mt 21,10)

va sentir dir que Jesús venia com a rei muntat damunt un pollí des de la muntanya de les Oliveres. La irrupció del Crist a Jerusalem fa tremolar aquella ciutat on aquells dirigents no l'esperaven.

El rei no reconegut

Herodes, burlat perquè els mags se'n tornaren per un altre camí sense avisar-lo, vol condemnar a mort l'Infant, i ja coneixem la terrible venjança quan féu matar els innocents. Els mateixos innocents que rebran les conseqüències de la condemna a mort de Jesús per part de Pilat quan els grans sacerdots i els dirigents cridaven: «Que caigui la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills!»

Les ofrenes dels mags vénen de tot el món

Qui són els mags? No ho sabem, però en totes les iconografies antigues (no les actuals, en què ens divertim coronant-los com a reis de colors diferents i muntant-los damunt de camells) presenten tres joves bastant semblants que porten unes ofrenes que podrien simbolitzar tres pobles. En grec diu que duïen *Or, Líban i Esmirna*. L'or podria molt bé significar la mateixa Jerusalem, el temple de la qual lluïa or per tots costats, posada als peus de Jesús. Les altres dues ofrenes serien un país (el món arameu) i una ciutat molt significativa del món grec.

La triple intervenció d'Herodes

Herodes hi intervé tres vegades: la primera rebent els mags, la segona informant-los del lloc del naixement del Messies i la tercera perseguint l'Infant a matar. Les podríem posar en paral·lel amb les tres temptacions de Jesús. Molt a pesar dels opositors, Jesús ha esdevingut aquell rei que els mags cercaven i que nosaltres encara reconeixem.

Els relats de la infància

Raymond E. Brown, en el seu llibre *Llegim els Evangelis amb l'Església. Des de Nadal a través de la Pasqua* (Editorial Claret), dedica un capítol als relats de la infància. Aquestes són algunes de les coses que diu (pp. 41-57):

«És curiós que només dos autors en tot el Nou Testament prestin atenció al naixement de Jesús: només Mateu i Lluc ens ofereixen "narracions de la infància." [...]

¿Quin motiu van tenir Mateu i Lluc per començar amb la història de la concepció i el naixement de Jesús? Un element probable fóra la curiositat per conèixer els orígens d'aquest Jesús que era proclamat Fill de Déu. Els seus començaments, ¿estigueren marcats pel mateix poder diví que després va caracteritzar el seu ministeri? La mera curiositat, tanmateix, no explicaria que tots dos evangelistes consideressin que calia que la infància de Jesús formés part d'un evangeli escrit.

Ni Mateu ni Lluc estaven escrivint només una vida de Jesús. Tots dos estaven transmetent un missatge religiós als lector –un missatge que és la clau per comprendre el relat de la infància.[...]

Si llegim les narracions de Mateu i Lluc de la Infància parant una especial atenció al doble missatge religiós que contenen, tindrem un magnífic accés per entendre de quina manera les dues narracions funcionen en els seus respectius evangelis i en la litúrgia de l'Església. En primer lloc, ens expliquen el que celebrem –sense el llenguatge sentimental tan ensucrat de "Nen Jesús". Més aviat, trobem un clar èmfasi en el rei messiànic del Casal de David i el Fill únic de Déu. En segon lloc, aquesta identitat està esplèndidament situada en el context de les referències i reminiscències de l'Antic Testament per mostrar que el Déu que actuarà a través del seu Fill com a Salvador i Senyor es comporta en conseqüència amb la manera que Déu obrà en el passat.»

Zona jove | Delegació diocesana de joves

De Zagreb...

Des del 28 de desembre i fins a l'1 de gener, joves d'arreu del món, també del nostre bisbat, participen en l'anomenat *Pelegrinatge de la pau*, unencontre de pregària i de convivència que cada any, durant aquestes dates, té lloc en una capital europea. Enguany la cita és a Zagreb (Croàcia).

En un món esquinçat pels interessos, les guerres i els odís, aquest esdeveniment és una imatge, una paràbola de convivència i de pau.

Els joves zagrebins acullen a les seves cases altres joves vinguts d'arreu. Durant uns quants dies participaran de la vida croata, de les seves festes, de la seva fe, dels seus menjars i costums. Tot plegat, una experiència d'eixamplament d'horitzons, de joia, d'una fe jove.

... a Tarragona

Alguns potser ara sentiu haver perdut una oportunitat. Però no patiu: la propera gran cita que l'any nou ens proposa és l'Aplec de l'Esperit, que tindrà lloc a Tarragona el 26 de maig del 2007. Durant més d'un any s'està preparant al detall aquest esdeveniment. Val la pena no deixar-lo escapar! Per a estar-ne més informats, posar

se en contacte amb la respectiva Delegació Diocesana de Catequesi o bé la Delegació Diocesana de Joves.

Un dia a Nàrnia

Altres s'han perdut la possibilitat d'anar a Zagreb per motius d'edat. Ens referim als adolescents de 12 i 13 anys (que cursen primer i segon d'ESO). Per a ells, però, hi ha una altra proposta: passar un dia a Nàrnia. Sí, tal com sona! Per un dia, l'Estany (Moianès) es convertirà en Nàrnia i els adolescents en gaudiran d'allò més. Potser descobriran que Nàrnia existeix: que el nostre món, potser glaçat o càlid, està a les nostres mans!

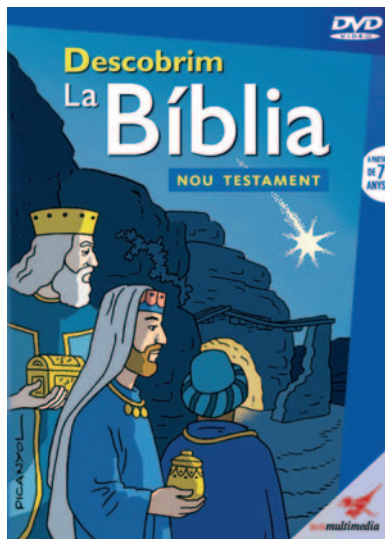
Serà el 20 de gener, des de 2/4 d'11 del matí fins a les 5 de la tarda. La trobada tindrà l'esquema de la pel·lícula *Les cròniques de Nàrnia. El lleó, la bruixa i l'armari*. No cal haver-la vista prèviament, però us aconsellem de fer-ho. Hi haurà autocars des de Ripoll i des d'Igualada (amb parades pel camí). Tant si sou particulars com grups de catequesi o escoles, demaneu informació i animeu-vos a inscriure-us-hi com més aviat millor (ho agraiem, tot i que la data màxima és el 17 de gener). Cal portar-se el dinar. Si vols fer de monitor/a, fes-nos-ho saber amb antelació: seràs benvingut/da. Informació, inscripcions: joves@bisbatvic.com; 696008841.

Si no el teniu, demaneu el calendari complet d'activitats per a joves a la vostra parròquia o a la Delegació Diocesana de Joves.

Descobrim la Bíblia

Es tracta d'un material audiovisual que ha estat preparat per l'editorial *Barcelona Multimedia* (vegeu www.bcnmultimedia.com), adreçat, de manera especial, al públic infantil i juvenil a partir dels set anys. També pot ser utilitzat en moltes altres ocasions: família, escola, catequesi, etc.

Des de principis de desembre es pot adquirir en format DVD. Ofereix informació i pautes de treball sobre trenta-tres episodis del Nou Testament (en català i/o en castellà).

L'any vinent és previst que surti un segon DVD dedicat a l'Antic Testament.

Per a cadascun dels episodis es disposa com a guió d'uns minuts de pel·lícula d'animació, a càrrec del conegut dibuixant moianès Picanyol. Consta, a més a més, de quatre grups d'activitats interactives:

- Joc d'art
- Coneixements
- Reflexions.

El preu de venda, IVA inclòs, és de 29,95 euros.

Mort de Mn. Jacint Ramon i Balart

Vic .- El dia 8 de desembre morí a Vic Mn. Jacint Ramon i Balart, capellà jubilat.

Havia nascut a la mateixa ciutat pel maig de 1931. Després de cursar els estudis al seminari diocesà, fou ordenat prevere el 17 de desembre de 1955. L'any següent anà destinat de vicari als Prats de Rei i en 1958 a Ripoll, passant a ser-ho després del Carme de Manresa. Pel juliol de 1965 fou designat ecònom de Sant Pere de Sora, on s'estigué fins a l'octubre de 1973, en que anà a Santa Maria de Folgueroles, encarregant-se més tard de Vilanova de Sau i Sau. Durant els anys

que romangué al poble nadiu de Mn. Jacint Verdaguer, dugué a terme reeixides restauracions en l'església parroquial. Dotat d'una potent veu, fou un amant del cant i de la música. Per l'agost de 1998 es retirà a Vic i patí una malaltia progressiva fins al dia de la seva mort, a l'edat de setanta-cinc anys.

Les exèquies foren presidides pel bisbe Romà amb l'assistència del bisbe emèrit Josep M. Guix, companys de sacerdoci, familiars i amics.

Que el bon Déu hagi acollit Mn. Jacint en la vida immortal del seu regne.

Ordenació diaconal

El dia de la Immaculada Concepció, a l'església de les Germanes Carmelites de Santa Teresa de Vic, Yoni-Emel Trillos fou ordenat diaca pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, degudament autoritzat pel bisbe de la diòcesi colombiana de Valledupar, Mons. Óscar-José Vélez, diòcesi a la qual pertany el recent ordenat.

En la seva homilia el bisbe Romà explicà el sentit bíblic del diaconat, exhortant l'ordenand a lliurar la seva vida per l'Església. Acabada la celebració litúrgica hi hagué un festiu i familiar refrigeri a les sales del convent destinades a rebre visites.

Aquest nou ordenat es troba actualment en el període de formació anomenat Escola-Monestir, del Seminari del Poble de Déu, a Camprodon. Durant dos anys prosseguirà la seva formació teològica i pastoral a Catalunya amb vista a l'ordenació de prevere al servei de la diòcesi de Valledupar.

► **La Visita Pastoral a l'arxiprestat del Lluçanès** es va cloure el passat 20 de desembre en la trobada conjunta del bisbe Romà i els preveres que atenen les vint parròquies de l'arxiprestat. Podreu seguir la crònica d'aquesta Visita a partir de diumenge vinent.

Des del Seminari Major Interdiocesà

Grup de seminaristes de les diòcesis de Solsona i Vic acompanyats del rector (Norbert Miracle) i vice-rector (Pere Oliva) del Seminari Major Interdiocesà i del mossén que predicà els exercicis espirituals.

Aquesta vegada, com ja és tradicional, van tenir lloc aprofitant el pont de la Puríssima, del 5 al 10 de desembre, a la Casa d'Espiritualitat de Santa Elena, molt a prop del monestir de Solius, al bisbat de Girona. Va predicar-los Mn. Sebastià Taltavull, que havia estat Vicari General de Menorca i actualment és el director del Secretariat de Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola. També vam rebre la visita de Mons. Carles Soler, bisbe de Girona.

Els valors dels joves | Vicenç Devesa i Montserrat

La publicitat d'una entitat bancària vol fer evident el seu compromís social a través d'un anunci en què es diu que hi ha un munt de joves que també tenen valors positius. Aquest missatge, com altres de menys interessats que van en el mateix sentit, ha de combatre la tendència a simplificar la realitat juvenil i presentar-la sempre en el seu vessant més negatiu. Fins i tot, els qui tractem sovint amb adolescents o joves tendim a destacar els aspectes més negatius de la generació que representa el futur.

Segurament trobarem raons per a dir que els joves no tenen iniciativa, estan permanentment insatisfets, sense desprendre il·lusió, amb molt poca cultura de l'esforç... Però què succeeix en el conjunt de la societat? És diferent? Més aviat no. Podríem dir, també, que sembla que els joves s'allunyen del sentit de la transcendència; però, una vegada més, no és aquesta una tendència compartida per generacions més adultes? Sembla evident, doncs, que les actituds i els valors atribuïts als joves no són pas una exclusiva d'aquest grup d'edat, sinó que són ben estesos en tota la societat.

Tal com ha apuntat en un treball recent Francesc Torralba, sembla clar que el gran desafiament de la nostra societat és la manca de referents morals, no

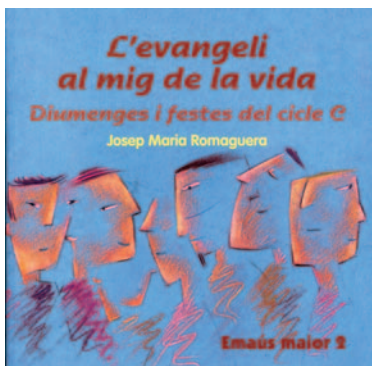
perquè aquests no existeixin, sinó més aviat perquè els que podem definir com a tals no són precisament publicitats pels mitjans de comunicació, que prefereixen presentar altres referents, que podríem qualificar d'immorals. També ens trobem amb aquest problema quan parlem dels referents religiosos que arriben als joves. Les notícies difoses pels mitjans de comunicació en les quals acostuma a aparèixer l'Església no solen pas presentar-la com una institució propera a la realitat d'aquest sector.

Arribats a aquest punt, podríem concloure que tot plegat és un problema social i, per tant, no hi ha res a fer. Però no hi ha dubte que un element fonamental de l'educació en valors és el que Torralba anomena referents de carn i ossos. Aquests referents potser no apareixen a la televisió, però poden esdevenir models dins l'entorn més proper als nostres joves. Tots els cristians ens hauríem de sentir compromesos en aquesta tasca. És particularment important que siguem referents d'esperança en una societat mancada de confiança en el futur i que per això prefereix viure només pensant en el present. Aquesta manca de confiança la pateixen particularment els nostres joves, que veuen com qualsevol petit obstacle els pot ensorrar. La veritable esperança que representa Jesús els hauria d'ajudar en el seu procés de creixement personal. Siguem-ne tots referents!

88

full

Llibres | L'Evangelí al mig de la vida. Diumenges i festes del cicle C | Josep Maria Romaguera

Editat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, dins la col·lecció Emaús maior 2, té unes característiques similars al volum anterior, dedicat al cicle B. L'esquema de les reflexions continua essent el mateix: transcripció de l'evangelí corresponent acompanyat d'unes *Notes per a fixar-nos en Jesús i l'Evangelí* i, finalment, una columna dedicada a *Pensem-hi i fem-ne pregària*. L'autor és un sacerdot de la diòcesi de Barcelona, nascut a Capellades l'any 1957. Ha exercit el seu ministeri sobretot en barris populars i en el món dels joves. Amb aquest

nou llibre, ens recorda que «la tasca està per fer» i que, «individualment o en grup, cadascú s'ha de posar a treballar».

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic:jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60